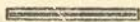

надъ рѣкитѣ Ибъръ и Айрянъ-дере. При изворитѣ на Долно-банска Бистрица ридътъ измѣня направлението си отъ северно на североизточно и образува красивия лѣвъ скалистъ брѣгъ на Костенската рѣка — чукиѣ на Соколецъ.

Отъ дрѣзката чука Сиври-ка-я (Остра скала) ударихме на северъ и късно вечерята стигнахме въ село Долна-бана, което се готвѣше за празника на двамата апостоли на славянската просвѣта.

П. Р.

Атила и гърцитѣ.

(По разказа на Прискъ),

Рано сутринята отъ шатрата на Атила, съ свитѣкъ съ ржка, излѣзе Едиконъ, добре облѣченъ. По всичко личеше, че е готовъ за дълъгъ пѣтъ.

Далече отъ шатрата го чакаха нѣколко души, въоръжени. Той отиде при тѣхъ и имъ каза: — Господарѣтъ заповѣда веднага да трѣгнемъ. Пригответе, което е нужно за пѣтъ и елате после при менъ.

Въ това време Атила, съ силно свити вежди и набръчкано чело, седѣше замислено на дървения си тронъ. Той изплѣска съ ржце и при него се яви Авала, единъ отъ вѣрнитѣ му служители и пазители.

— Съобщи на главния военачалникъ: конницата и лодкитѣ да се готвятъ за дълъгъ пѣтъ!

* * *

Минаха нѣколко седмици. Въ палата на византийския императоръ въ Цариградъ се водѣше следния разговоръ:

— Да си призная, Крюзафиосъ, всичко това, което виждамъ наоколо си, ме очудва. Моятъ господаръ живѣе въ шатра и има дървенъ столъ, а тукъ въ палата на императора всичко е потънало въ злато и коприна.

— Едиконе, ти не си видѣлъ всичко. Докато пребивавашъ тука, азъ ще имамъ възможность да ти покажа всичкитѣ богатства и скровища на императора. Азъ съмъ най-приближеното и довѣрено негово лице и знамъ, че той се слави и гордѣе съ богатството си. Той е щедъръ и милостивъ.

Настѣпи мълчание.

Словоохотливиятъ грѣкъ гледаше изпитателно варварина и прибави: